

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

IX. De accusatis sacerdotibus homicidio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

iuxta quod culpa fuerit, & ipsius ecclesiæ dignitas: quia non omnes ecclesiæ parem emendationis dignitatem habent, licet eamdem sanctificationis benedictionem consequantur. Capitalis ecclesiæ pacis fractio in rebus emendabilibus est sicut infractio regiæ pacis, id est * quinque libris in Anglorum lege. Mediocris ecclesiæ, centum vinti solidos, id est viva regis: & adhuc minoris, vbi parua parochia sit, & atrium tamen sit, sexaginta solidos: & campestris ecclesiæ, vbi non sit atrium, triginta solidos.

*decem
Christianis omnibus sincere conuenit sanctuaria & ordines & Deo dicata loca summa discretione, tota deuotione pacificare, custodire, venerari, iuxta modum singulorum; & qui scit intelligat.

IV.

Magnum est & mire præcipuum, quod ad velle Dei pro salute populi faciendum creditur sacerdoti; & magna coniuratio multaque benedictio est quæ propellit diabolum, & in fugam redigit, quoties, diuina cooperante potentia, beatorum spirituum prosequente custodia, per manus temporalium sacerdotum sacri baptismatis vel eucharistiæ sacrosancta mysteria celebrantur.

V.

Si contingat sacerdotem regulariter viuentem aliqua criminum compellatione pulsari, se purget solus solum; si compellatio simplex sit; in triplici calumnia, cum duobus sui ordinis.

VI.

Diaconus regularis in simplici compellatione cum duabus, in triplici cum sex diaconibus se adlegiet.

VII.

Plebeius sacerdos, qui regularem vitam non habet, purget se sicut regularis diaconus.

VIII.

Si quis altari ministrantium accusetur, & amicis destitutus consacramentales non habeat, vadat ad iudicium, quod Anglice dicitur Corsned, & fiat sicut Deus velit, nisi super sanctum corpus Domini permittatur ut se purget.

IX.

Si quis ordinatus homicidii particeps consilio vel auxilio fuisse compelletur, purget se cum parentibus suis, quo-

rum interest occisionis factionem tolerare vel emendare. Si parentes non habeat, cum sociis se purget, vel ieiunium ineat si opus sit, & * applicent ad corsned, & fiat in-
de voluntas Dei.

X.

Monachus ecclesiasticus non debet aliquam de homine occiso persolutionem exigere vel emendare, quia cognitionis sua legem exiit, cum se regularis conuersationis disciplinae mancipavit.

XI.

Si sacerdos aliquando falsus testis vel in aliquo consenserit, deponatur, & omnium bonorum societate, dilectione careat & honore, si non erga Deum & homines dignis pœnitentiæ fructibus secundum sui episcopi iussionem præparetur ad veniam, & emendationis & legalitatis plenos deinceps inueniat. Si se purgare velit, secundum facti mensuram fit, vel per triplicem negationem, vel per singularem.

XII.

Et volumus, ut quicumque sunt in ordine clericatus constituti, puris mentibus inclinentur singulariter ad eam rectitudinem quæ ipsis pertinet: & saltem ministri Domini pontifices, abbates, monachi, monachæ, canonici, nunçæ, regulariter viuant. Diebus & noctibus sapienter & assidue clament ad Deum pro Christiani necessitate populi, & ei digne seruant, & castitatem diligent. Quia, ut perfecte sciunt, non est rectum ut causa cohabitandi cum mulieribus habitent: & qui super his abstinebit, & castitatem seruabit, ad perfectum sempiternam Dei misericordiam habeat, & ad honorem saeculi taini lege dignus sit.

XIII.

Et omnis Christianus pro timore sui Creatoris iniustum concubitum vitet, & legem Dei teneat.

XIV.

Vnde commonemus, petimus, & in nomine Dei præcipimus, ut nemo in parentela sua intra sextam generationem vxoretur, nec in dimissa cognati sui qui intra sextum geniculum pertineat ei, nec in cognatione vxoris sua, nec commatrem vel filiolam suam, nec sanctimoniale, nec repudiatam aliquis ducat vxorem; nec cum meretricibus